

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

30 mei 2006

ONTWERP VAN DECREET

**houdende instemming met het verdrag inzake het merken van kneed- en bladspringstoffen
ten behoeve van de opsporing ervan, opgemaakt in Montreal op 1 maart 1991**

INHOUD

	Blz.
Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	7
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	11
Advies van de Raad van State	15
Ontwerp van decreet	23
Bijlage: Verdrag inzake het merken van kneed- en bladspringstoffen ten behoeve van de opsporing ervan	27

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

1. Ontstaan en doel van het verdrag

Het saboteren van burgervliegtuigen door terroristen nam in de jaren tachtig aanzienlijk toe. In 1985 werden 13 sabotagedaden genoteerd, die het leven kostten aan 473 mensen. Op 21 december 1988 ontplofte boven het Schotse plaatsje Lockerbie, een Boeing 747 van Pan American Airlines. Daarbij kwamen de 259 passagiers en bemanningsleden en 11 inwoners van Lockerbie om het leven. In 1989 vielen bij twee aanslagen 279 doden.

Op 14 juni 1989 nam de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties (VN) resolutie 635 aan waarin de bezorgdheid uitgedrukt werd over het feit dat niet-gemerkte plastic springstoffen gemakkelijk door terroristen konden gebruikt worden zonder veel gevaar voor detectie. In de resolutie werd er bij de Organisatie voor de Internationale Burgerluchtvaart (ICAO) op aangedrongen om werk te maken van internationale voorschriften voor het merken van plastic springstoffen om ze opspoorbaar te maken. De resolutie werd bekrachtigd door de Algemene Vergadering van de VN op 4 december 1989.

Het verdrag heeft als fundamenteel doel te vermijden dat terroristen of andere onbevoegde personen, niet-gemerkte plastic springstoffen in handen kunnen krijgen. Daarom moet het probleem dat niet-gemerkte plastic springstoffen moeilijk te detecteren zijn, aangepakt worden. De verhoogde kans op detectie zou een efficiënter afschrikmiddel moeten zijn voor personen met slechte bedoelingen. Het verdrag wordt door de VN beschouwd als één van de 12 anti-terreurconventies, enkel en alleen vanwege het belang ervan voor de voortdurende strijd tegen het terrorisme.

Hoewel het verdrag aangenomen werd binnen de ICAO, maken zowel de inleiding als de artikelen duidelijk dat het verdrag niet enkel moet voorkomen dat plastic springstoffen gebruikt worden bij aanvallen op vliegtuigen. Het verdrag is inderdaad gericht op de detectie van alle niet-gemerkte plastic springstoffen en niet op één specifiek doel waarvoor ze gebruikt worden. Het verdrag moet voorkomen dat plastic springstoffen gebruikt worden bij alle terroristische of criminele acties, ongeacht hun doel.

Het verdrag werd aangenomen in Montreal op 1 maart 1991. België ondertekende het meteen. Het trad in werking op 21 juni 1998.

2. Artikelsgewijze bespreking van het verdrag

Het verdrag telt 15 artikelen en een technische bijlage.

In artikel I staat een beschrijving van 'springstoffen', 'opsporingsmiddel', 'merken', 'vervaardiging', 'naar behoren toegelaten militaire instrumenten' en 'producerende staat'. 'Springstoffen' worden omschreven als 'ontplobbare producten, algemeen bekend als kneed-springstoffen, waaronder springstoffen in de vorm van buigbaar of elastisch bladmateriaal'. Ofschoon de VN-resolutie ook verwees naar springstoffen in vellen, werd bij het opstellen van het verdrag door deskundigen gewezen op het feit dat het technisch gezien niet correct zou zijn om die 'vellen' op te nemen in het verdrag omdat die term enkel verwijst naar de vorm die de plastic springstof kan aannemen en niet slaat op de fysische en chemische eigenschappen ervan. Een 'opsporingsmiddel' is een chemische substantie die aan de springstof toegevoegd wordt, waardoor ze detecteerbaar wordt.

Artikel II stelt dat elke verdragsluitende partij de nodige en doeltreffende maatregelen moet nemen om de vervaardiging van niet-gemerkte springstoffen op haar grondgebied te verbieden en te voorkomen. Daarvoor is niet alleen een wetgeving vereist die het fabriceren van niet-gemerkte springstoffen illegaal maakt, maar ook praktische maatregelen zoals het doorzoeken van panden.

Artikel III geeft aan dat elke verdragsluitende partij de nodige en doeltreffende maatregelen moet nemen om het vervoer van niet-gemerkte springstoffen te verbieden en te voorkomen. Die bepaling is niet van toepassing op het vervoer door een officiële instantie van een partij die militaire of politionele taken uitoefent onder controle van de betrokken partij. Dat betekent niet enkel het leger en de politiediensten maar elke openbare instantie die dergelijke functies uitoefent. Het vervoer mag niet in strijd zijn met de doelstellingen van het verdrag. De term 'vervoer' is breder dan export of import.

Artikel IV bepaalt dat elke verdragsluitende partij strikt en doeltreffend toezicht moet houden op het bezit en de uitwisseling van niet-gemerkte springstof-

fen die op haar grondgebied vervaardigd of binnengebracht zijn voorafgaand aan de inwerkingtreding van het verdrag. Voorraden die niet beheerd worden door de overheid in de uitoefening van militaire of politietaken, moeten vernietigd worden of gebruikt worden voor doeleinden die niet in strijd zijn met de doelstellingen van het verdrag. Ze kunnen ook gemerkt worden of blijvend onbruikbaar gemaakt worden binnen de drie jaar na de inwerkingtreding van het verdrag. Voor voorraden die beheerd worden door de overheid in de uitoefening van militaire taken, en die geen integrerend onderdeel vormen van de toegelaten militaire instrumenten, geldt een termijn van vijftien jaar.

Volgens artikel V wordt een Internationale Technische Commissie inzake springstoffen ingesteld die tussen de 15 en 19 door de Raad van de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie benoemde deskundige leden telt. Ze worden benoemd voor een periode van drie jaar en komen minstens éénmaal per jaar samen.

Artikel VI stelt dat de Commissie de technische ontwikkelingen op het vlak van de fabricage, het merken en de detectie van springstoffen evalueert en hierover verslag uitbrengt aan de verdragsluitende partijen en de betrokken internationale organisaties. De Commissie kan eventueel aan de Raad aanbevelen om de technische bijlage te wijzigen. Die beslissing tracht ze met consensus te nemen.

Artikel VII bepaalt dat elke verdragsluitende partij binnen de 90 dagen haar commentaar kan geven op de voorgestelde amendementen. De Commissie bestudeert die commentaren en brengt daarover verslag uit bij de Raad, die dan het amendement ter aanneming kan voorleggen aan de verdragsluitende partijen. Indien er niet door vijf of meer partijen bezwaar gemaakt wordt, wordt het amendement van kracht na 180 dagen. (Behalve voor de partijen die bezwaar gemaakt hebben).

De Vlaamse Regering zal alle door de Raad ingediende amendementen binnen een termijn van 15 dagen meedelen aan het Vlaams Parlement dat een adviserende functie heeft. Het Vlaams Parlement beschikt over een termijn van 45 dagen na de mededeling van de Vlaamse Regering om een advies te formuleren. De eindbeslissing ligt bij de Vlaamse Regering. Indien de Vlaamse Regering volgens artikel VII.4 een bezwaar gemaakt heeft tegen een amendement, zal ze dit eveneens meedelen aan het Vlaams

Parlement. De verschillende overheden in België moeten trachten een consensus te bereiken.

Volgens artikel VIII moeten de verdragsluitende partijen de Commissie informatie verschaffen die nuttig kan zijn bij de uitvoering van haar taken. Ze moeten ook de Raad op de hoogte houden van de maatregelen die ze genomen hebben ter uitvoering van de bepalingen van het verdrag.

Artikel IX geeft aan dat de Raad in samenwerking met de verdragsluitende partijen en de betrokken internationale organisaties, maatregelen neemt om de uitvoering van het verdrag te vereenvoudigen.

Artikel X stelt dat de technische bijlage een integrerend onderdeel van het verdrag vormt.

Artikel XI gaat over de regeling van geschillen. De verdragsluitende partijen kunnen evenwel voorbehoud maken bij die regeling.

Andere voorbehouden kunnen volgens artikel XII niet gemaakt worden.

Artikel XIII geeft aan dat het verdrag op 1 maart 1991 openstond voor ondertekening door staten die deelnamen aan de Internationale Conferentie inzake Luchtrecht die van 12 februari tot 1 maart 1991 in Montreal plaatsvond. Tussen 1 maart 1991 en 21 juni 1998 – de datum van inwerkingtreding – kon het ondertekend worden op de zetel van de ICAO. Staten die het verdrag niet ondertekenden, kunnen te allen tijde toetreden. De ICAO werd aangewezen als depositaris. Elke verdragsluitende partij moet bij de neerlegging van zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding aangeven of hij wel of niet een producerende staat is. Het verdrag trad in werking 60 dagen na de datum van de neerlegging van de 35e akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding. Bij die 35 verdragsluitende partijen moesten minstens vijf producerende staten zijn. Voor andere verdragsluitende partijen treedt het verdrag in werking 60 dagen na de datum van neerlegging van de akte.

Artikel XIV bepaalt dat de depositaris alle verdragsluitende partijen in kennis stelt van:

- elke ondertekening;
- elke neerlegging van een akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding, waar-

bij in het bijzonder vermeld wordt of de bewuste partij aangegeven heeft dat ze een producerende staat is;

- de datum van inwerkingtreding;
- de datum van inwerkingtreding van een amendement;
- elke opzegging;
- elke verklaring van voorbehoud.

Artikel XV stelt dat het verdrag kan opgezegd worden door een schriftelijke kennisgeving aan de depositaris. De opzegging wordt van kracht 180 dagen na de datum van ontvangst van de kennisgeving.

Technische bijlage

Deel 1 geeft een gedetailleerde beschrijving van de chemische en fysische eigenschappen van de springstoffen. Worden niet als springstoffen beschouwd: de beperkte hoeveelheden die steeds opgeslagen of gebruikt worden voor bepaalde doeleinden (onderzoek, ontwikkeling, opleiding, testen, forensische wetenschap...) of die bestemd zijn voor of ingebouwd zitten in een militair toestel in bepaalde omstandigheden. Die uitzonderingen zijn dus niet gebaseerd op technische eigenschappen maar op het doel waarvoor springstoffen gebruikt worden. Plastic springstoffen kunnen voor commerciële doeleinden gebruikt worden onder meer in de mijnbouw, bij uitgravingen en afbraakwerken.

In deel 2 en in de inhoudstafel worden enkele types 'opsporingsmiddelen' gedetailleerd omschreven.

3. Belang voor Vlaanderen en België

Het verdrag is van politiek belang gezien het één van de 12 VN-verdragen is die gesloten werden in het kader van de internationale strijd tegen het terrorisme. Vooral na de aanslagen in Madrid van 11 maart 2004, werd de internationale druk om het verdrag te ratificeren, gevoelig opgedreven.

België is geen producent van plastic springstoffen en die springstoffen zullen in geval van invoer zeker gemerkt zijn waardoor ze niet onder het toepassingsveld van het verdrag vallen. Toch dreigt België terecht te komen op de 'black list' van de Europese Unie als

het niet dringend overgaat tot de ratificatie van het verdrag.

4. Procedureverloop

België heeft het verdrag ondertekend op 1 maart 1991.

Tijdens zijn vergadering d.d. 7 december 2004 legde de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), op basis van artikel 3 van het verdrag (licenties voor transit en in- en uitvoer), het gemengd karakter (federaal/gewesten) vast.

5. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)

Tijdens zijn bijeenkomst d.d. 13 juli 2005 heeft de SERV zich aangesloten bij het ontwerp van regeringsbeslissing.

6. Advies van de Raad van State

In zijn advies d.d. 10 november 2005 beperkte de Raad van State zijn onderzoek tot de rechtsgrond van het ontwerp, de bevoegdheid van de steller van de handeling en de te vervullen voorafgaande vormvereisten.

De Raad stelt vast dat volgens artikel V van het verdrag een Internationale Technische Commissie inzake springstoffen opgericht wordt. Die Commissie, die minimum 15 en maximum 19 leden telt, bestaat uit deskundigen die benoemd worden door de Raad van de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie onder de kandidaten die voorgedragen worden door de verdragsluitende partijen. Aangezien het verdrag een gemengd karakter heeft, zou België pas gebruik kunnen maken van de mogelijkheid om een deskundige voor te dragen, nadat een samenwerkingsakkoord gesloten is tussen de federale overheid en de gewesten waarin de nadere regels voor de aanwijzing van deskundigen zouden bepaald worden.

Een tweede opmerking van de Raad van State heeft betrekking op de specifieke procedure om wijzigingen van de technische bijlage bij het verdrag, goed te keuren, zoals bepaald in artikel VII.3 van het verdrag. De Raad meent dat die procedure ertoe kan leiden dat

België gebonden is door een amendement zonder dat de wetgevende vergaderingen met dat amendement ingestemd hebben. Onder bepaalde voorwaarden kunnen de wetgevende vergaderingen, en dus ook het Vlaams Parlement, vooraf instemmen met een verdrag of met een amendement op dat verdrag. Opdat die voorafgaande instemming verenigbaar zou zijn met artikel 167, §3, van de Grondwet, is wel vereist dat het Vlaams Parlement weet binnen welke grenzen het zijn instemming verleent. Als het de bedoeling is om instemming te bekomen met amendementen die later ingediend worden, moet het ontwerp van decreet aangevuld worden met een nieuwe bepaling (artikel 3 van het ontwerpdecreet), die als volgt luidt:

“De amendementen op de technische bijlage bij het verdrag, die zullen aangenomen worden met toepassing van artikel VII.3 van het verdrag, zonder dat België zich tegen de aanneming ervan verzet, zullen volkomen gevolg hebben.”.

De voorgaande opmerkingen doen niets af aan het feit dat het met toepassing van artikel VII.3 mogelijk is dat in de technische bijlage wijzigingen aangebracht worden zonder de voorafgaande instemming van de wetgevende vergaderingen. Opdat het Vlaams Parlement aan de Vlaamse Regering kan meedelen dat het een bepaald amendement niet goedkeurt, zou het ontwerp van decreet moeten aangevuld worden met een bepaling waarin staat dat de Vlaamse Regering alle aangenomen amendementen binnen een bepaalde termijn aan het Vlaams Parlement moet meedelen. Mutatis mutandis wordt het decreet daarom aangevuld met een artikel 4 waarin staat dat de Vlaamse Regering binnen een termijn van 15 dagen alle aangenomen amendementen zal meedelen aan het Vlaams Parlement.

De voorafgaande instemming met de amendementen houdt geen vrijstelling in van de verplichting om die amendementen in het Belgisch Staatsblad bekend te maken, opdat ze in het interne recht gevolg hebben. Het feit dat amendementen niet in het Belgisch Staatsblad zouden bekendgemaakt worden, zou geen bezwaar opgeleverd hebben indien in het verdrag zelf zou bepaald zijn in welke vorm de amendementen zullen bekendgemaakt worden. De Raad van State

poneert bijgevolg dat de bepalingen van de toekomstige amendementen op de technische bijlage, in het Belgisch Staatsblad moeten bekendgemaakt worden.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

*De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen,
Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,*

Fientje MOERMAN

*De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands
Beleid, Media en Toerisme,*

Geert BOURGEOIS

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met het verdrag inzake het merken van kneed- en bladspringstoffen
ten behoeve van de opsporing ervan,
opgemaakt in Montreal op 1 maart 1991

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel en de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

Het verdrag inzake het merken van kneed- en bladspringstoffen ten behoeve van de opsporing ervan, opgemaakt in Montreal op 1 maart 1991, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,

Fientje MOERMAN

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Brussel, 13 juli 2005
50RVPdpMontreal

Aan de heer BOURGEOIS Geert
Minister-president van de Vlaamse regering
Vlaams minister Bestuurszaken, Buitenlands Beleid,
Media & Toerisme
Emile Jacqmainlaan 20 - Alhambragebouw

1000 BRUSSEL

Betreft: principiële goedkeuring van het ontwerp van decreet houdende instemming met het Verdrag inzake het merken van kneed- en bladspringstoffen ten behoeve van de opsporing ervan, opgemaakt in Montreal op 1 maart 1991

Mijnheer de Minister,

De Raad heeft de teksten van bovenvermelde ontwerpdecreet ontvangen en doorgenomen en heeft zich op zijn bijeenkomst van 13 juli aangesloten bij het ontwerp van de regeringsbeslissing.

In de hoop u hiermee van dienst te zijn geweest, tekenen wij,

met de meeste hoogachting,

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Ilse Dielen
voorzitter

Kopie: dhr. Tombeur, directeur Administratie Buitenlands Beleid

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

CDC

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 39.268/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 18 oktober 2005 door de Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende instemming met het verdrag inzake het merken van kneed- en bladspringstoffen ten behoeve van de opsporing ervan, opgemaakt in Montreal op 1 maart 1991", heeft op 10 november 2005 het volgende advies gegeven:

GA

39.268/1

Aangezien de adviesaanvraag is ingediend met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, beperkt de afdeling wetgeving haar onderzoek overeenkomstig artikel 84, § 3, van de voornoemde gecoördineerde wetten tot de rechtsgrond van het ontwerp, de bevoegdheid van de steller van de handeling en de te vervullen voorafgaande vormvereisten.

Wat die drie punten betreft, geeft het voorontwerp van decreet aanleiding tot de volgende opmerkingen.

*
* * *

1. Bij artikel V van het verdrag wordt een Internationale Technische Commissie inzake springstoffen opgericht, bestaande uit ten minste vijftien en ten hoogste negentien leden die door de Raad van de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie worden benoemd onder de personen die werden voorgedragen door de staten die partij zijn bij dit verdrag; de leden van de Commissie zijn deskundigen die een rechtstreekse en aanzienlijke ervaring hebben op het gebied van de vervaardiging of de opsporing van, of het onderzoek naar, springstoffen.

Aangezien het verdrag waarmee moet worden ingestemd een gemengd verdrag is, zou België pas van die mogelijkheid om een deskundige voor te dragen gebruik kunnen maken nadat een samenwerkingsakkoord is gesloten tussen de federale Staat en de gewesten teneinde de nadere regels voor de aanwijzing van zulk een deskundige te bepalen.

2.1. Artikel VII, 3, van het verdrag voorziet in een specifieke procedure om wijzigingen van de technische bijlage bij het verdrag goed te keuren: als er tegen een amendement dat is voorgesteld volgens de in de artikelen VI en VII van het verdrag bepaalde procedure geen bezwaar is gemaakt door vijf of meer verdragsluitende staten door middel van een schriftelijke kennisgeving aan de Raad van de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie binnen negentig dagen na kennisgeving ervan door de Raad, wordt dat amendement geacht te zijn aangenomen en wordt het ten aanzien van de staten die er niet uitdrukkelijk bezwaar tegen hebben gemaakt van kracht honderd tachtig dagen daarna of na een in het voorgestelde amendement aangegeven ander tijdvak.

.../...

GA

39.268/1

Voor het wijzigen van de technische bijlage voorzien die bepalingen dus in een procedure die ertoe kan leiden dat België gebonden is door een amendement zonder dat de wetgevende vergaderingen met dat amendement hebben ingestemd.

2.2. Er kan worden aangenomen dat de wetgevende vergaderingen, en dus ook het Vlaams Parlement, onder bepaalde voorwaarden vooraf hun instemming met een verdrag, of met een amendement erop, kunnen verlenen ⁽¹⁾.

Opdat zulke voorafgaande instemming verenigbaar is met artikel 167, § 3, van de Grondwet, is wel vereist dat het Vlaams Parlement weet binnen welke grenzen ze wordt verleend ⁽²⁾.

In het onderhavige geval bevat de technische bijlage een beschrijving van de springstoffen waarop het verdrag betrekking heeft en van de stoffen die opsporingsmiddelen vormen in de zin van dat verdrag en bepalen de artikelen VI en VII hoe die bijlage kan worden geamendeerd, waarbij de staten die partij zijn de mogelijkheid behouden om de voorgestelde amendementen uitdrukkelijk te verwerpen. In dat geval zijn ze niet gebonden door de bepalingen van die voorgestelde amendementen. In die omstandigheden zou het Vlaams Parlement kunnen worden verzocht om zijn voorafgaande instemming te betuigen met die latere amendementen.

Als het in de bedoeling van de stellers van het ontwerp ligt om instemming te verkrijgen met latere amendementen dan moet het ontwerp worden aangevuld met een nieuwe bepaling die luidt:

"De amendementen op de technische bijlage bij het Verdrag, die zullen worden aangenomen met toepassing van artikel VII, 3, van het Verdrag, zonder dat België zich tegen de aanneming ervan verzet, zullen volkomen gevolg hebben".

⁽¹⁾ Cass., 19 maart 1981, *Arr. Cass.* 1980-1981, 808 en Pas I, nr. 417; *J.T.*, 1982, 565-567, met noot van J. VERHOEVEN.

⁽²⁾ Zie advies 37.900/VR dat de verenigde kamers van de afdeling Wetgeving van de Raad van State op 25 januari 2005 hebben gegeven over een voorontwerp van wet "houdende instemming met de wijzigingen aan de Overeenkomst inzake de Internationale Organisatie voor Satellietcommunicatie «INTELSAT», aangenomen te Washington op 17 november 2000" en de talrijke aangehaalde verwijzingen (*Parl. St.*, Senaat, 2004-05, nr. 3-1259/1).

2.3. De voorgaande opmerkingen doen niets af aan het feit dat het met toepassing van artikel VII, 3, van het verdrag mogelijk is dat in de technische bijlage wijzigingen worden aangebracht waarmee de wetgevende vergaderingen in voorkomend geval niet hun instemming hebben kunnen betuigen.

Opdat het Vlaams Parlement aan de Regering kan meedelen dat het een bepaald amendement niet goedkeurt, zou het ontwerp moeten worden aangevuld met een bepaling waarin staat dat de Regering alle amendementen op de technische bijlage die zijn aangenomen volgens de procedure vervat in artikel VII, 3, binnen een gestelde termijn aan het Vlaams Parlement moet meedelen, wat de Regering de mogelijkheid zal bieden om een standpunt omtrent een eventuele verwerping van het amendement in te nemen.

2.4. De voorafgaande instemming met de wijzigingen die volgens de onderzochte procedure in de technische bijlage zouden worden aangebracht - een instemming die uit het ontworpen decreet zou volgen - houdt evenwel geen vrijstelling in van de verplichting die voortvloeit uit artikel 190 van de Grondwet en uit artikel 8 van de wet van 31 mei 1961 betreffende het gebruik der talen in wetgevingszaken, het opmaken, bekendmaken en inwerkingtreden van wetten en verordeningen, om die amendementen in het Belgisch Staatsblad bekend te maken opdat ze in het interne recht gevolg hebben.

Krachtens artikel 190 van de Grondwet is alleen de wetgever bevoegd om te bepalen in welke vorm wetten en verordeningen bekendgemaakt moeten worden willen ze verbindend zijn. Volgens het Hof van Cassatie is die bepaling van de Grondwet van overeenkomstige toepassing op internationale akten. Het Hof van Cassatie heeft immers geoordeeld dat verdragen niet aan particulieren kunnen worden tegengeworpen zolang ze niet integraal in het Belgisch Staatsblad zijn bekendgemaakt ⁽³⁾.

Dat de amendementen niet in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt, zou geen bezwaar hebben opgeleverd indien in het verdrag zelf, dat in het Belgisch Staatsblad zal worden bekendgemaakt, zou zijn bepaald in welke vorm die amendementen zullen worden bekendgemaakt ⁽⁴⁾.

⁽³⁾ Cass., 11 december 1953, *Arr. Verbr.* 1954, 252-253; zie ook het in voetnoot 1 vermelde arrest d.d. 19 maart 1981.

⁽⁴⁾ Zie in dat verband o.m. B. HAUBERT en C. DEBROUX, "L'application du droit international par le juge administratif", *A.P.T.* 1998, 95.

GA

39.268/1

Bijgevolg moeten de bepalingen van de toekomstige amendementen op de technische bijlage bij het verdrag in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt.

CDC

39.268/1

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT,	
	W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	A. SPRUYT,	assessoren van de
	M. TISON,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. P. DEPUYDT, eerste auditeur-wnd.
afdelingshoofd.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

M. VAN DAMME

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel en de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

Het verdrag inzake het merken van kneed- en blad-springstoffen ten behoeve van de opsporing ervan, opgemaakt in Montreal op 1 maart 1991, zal volkomen gevolg hebben.

Artikel 3

De amendementen op de technische bijlage bij het verdrag, die zullen aangenomen worden met toepassing van artikel VII.3 van het verdrag, zonder dat België zich tegen de aanneming ervan verzet, zullen volkomen gevolg hebben.

Artikel 4

De Vlaamse Regering zal alle door de Raad van de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie inge-

diende amendementen binnen een termijn van 15 dagen meedelen aan het Vlaams Parlement. Het Vlaams Parlement heeft een termijn van 45 dagen na de mededeling van de Vlaamse Regering om een advies te formuleren over het al dan niet verwerpen van die amendementen. Indien de Vlaamse Regering volgens artikel VII.4 een bezwaar gemaakt heeft tegen een amendement, zal zij dit eveneens meedelen aan het Vlaams Parlement.

Brussel, 5 mei 2006.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,

Fientje MOERMAN

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS

BIJLAGE

Verdrag inzake het merken van kneed- en bladspringstoffen
ten behoeve van de opsporing ervan

CONVENTION

SUR LE MARQUAGE DES EXPLOSIFS PLASTIQUES ET EN FEUILLES AUX FINS DE DÉTECTION

LES ÉTATS PARTIES À LA PRÉSENTE
CONVENTION,

CONSCIENTS des incidences des actes de terro-
risme sur la sécurité dans le monde,

EXPRIMANT leurs vives préoccupations face aux
actes de terrorisme ayant pour but la destruction to-
tale d'aéronefs, d'autres moyens de transport et
d'autres cibles,

PRÉOCCUPÉS par le fait que des explosifs plasti-
ques et en feuilles ont été utilisés pour
l'accomplissement de tels actes de terrorisme,

CONSIDÉRANT que le marquage des explosifs aux
fins de détection contribuerait grandement à la pré-
vention de ces actes illicites,

RECONNAISSANT qu'afin de prévenir ces actes il-
licites, il est nécessaire d'établir d'urgence un ins-
trument international obligeant les Etats à adopter
des mesures de nature à garantir que les explosifs
plastiques et en feuilles soient dûment marqués,

CONSIDÉRANT la Résolution 635 du Conseil de
sécurité des Nations Unies du 14 juin 1989, ainsi que
la Résolution 44/29 de l'Assemblée générale des Na-
tions Unies du 4 décembre 1989 priant instamment
l'Organisation de l'aviation civile internationale
d'intensifier les travaux qu'elle mène pour mettre au
point un régime international de marquage des ex-
plosifs plastiques ou en feuilles aux fins de détec-
tion,

TENANT COMPTE DE la Résolution A27-8 adop-
tée à l'unanimité par l'Assemblée (27e session) de
l'Organisation de l'aviation civile internationale, qui
a approuvé, en lui attribuant la priorité absolue, la
préparation d'un nouvel instrument international
concernant le marquage des explosifs plastiques ou
en feuilles aux fins de détection,

VERDRAG

INZAKE HET MERKEN VAN KNEED- EN BLADSPRINGSTOFFEN TEN BEHOEVE VAN DE OPSPORING ERVAN

DE STATEN DIE PARTIJ ZIJN BIJ DIT
VERDRAG,

ZICH BEWUST van de gevolgen van terroristische
daden voor de internationale veiligheid,

UITDRUKKING gevend aan hun ernstige veront-
rusting over terroristische daden gericht op de totale
vernietiging van luchtvaartuigen, andere vervoer-
middelen en andere doelwitten,

VERONTRUST over het feit dat kneed- en blad-
springstoffen zijn gebruikt voor het stellen van der-
gelijke terroristische daden,

OVERWEGEND dat het merken van die springstof-
fen ten behoeve van de opsporing ervan aanzienlijk
zou bijdragen tot het voorkomen van die wederrech-
telijke gedragingen,

ERKENNEND dat er, ter afschrikking van die we-
derrechtelijke gedragingen, dringend behoefte be-
staat aan een internationaal instrument dat Staten
verplicht passende maatregelen te nemen om te ver-
zekeren dat kneed- en bladspringstoffen naar beho-
ren worden gemerkt,

GELET OP Resolutie 635 van de Veiligheidsraad
der Verenigde Naties van 14 juni 1989, en Resolutie
44/29 van de Algemene Vergadering der Verenigde
Naties van 4 december 1989, waarin bij de Internati-
onale Burgerluchtvaartorganisatie werd aangedron-
gen op intensivering van haar werkzaamheden ten
behoefte van het ontwerpen van een internationaal
stelsel van regels voor het merken van kneed- of
bladspringstoffen ten behoeve van de opsporing er-
van,

INDACHTIG Resolutie A27-8, met algemene
stemmen aangenomen door de Vergadering (27e zit-
ting) van de Internationale Burgerluchtvaartorganisa-
tie, waarin de allerhoogste prioriteit werd toegekend
aan het opstellen van een nieuw internationaal in-
strument inzake het merken van kneed- of blad-
springstoffen ten behoeve van de opsporing ervan,

NOTANT avec satisfaction le rôle joué par le Conseil de l'Organisation de l'aviation civile internationale dans la préparation de la convention ainsi que sa volonté d'assumer les fonctions liées à la mise en application de cette convention,

SONT CONVENUS DES DISPOSITIONS SUIVANTES :

Article I

Aux fins de la présente convention :

1. Par « explosifs », il faut entendre les produits explosifs communément appelés « explosifs plastiques », y compris les explosifs sous forme de feuille souple ou élastique, qui sont décrits dans l'annexe technique à la présente convention.
2. Par « agent de détection », il faut entendre une substance décrite dans l'annexe technique à la présente convention qui est ajoutée à un explosif pour le rendre détectable.
3. Par « marquage », il faut entendre l'adjonction à un explosif d'un agent de détection conformément à l'annexe technique à la présente convention.
4. Par « fabrication », il faut entendre tout processus, y compris le retraitement, qui aboutit à la fabrication d'explosifs.
5. Les « engins militaires dûment autorisés » comprennent, sans que la liste soit exhaustive, les obus, bombes, projectiles, mines, missiles, roquettes, charges creuses, grenades et perforateurs fabriqués exclusivement à des fins militaires ou de police conformément aux lois et règlements de l'Etat partie concerné.
6. Par « Etat producteur », il faut entendre tout Etat sur le territoire duquel des explosifs sont fabriqués.

MET VOLDOENING WIJZEND op de rol die de Raad van de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie heeft gespeeld bij de voorbereiding van het Verdrag, alsook op zijn bereidheid met de uitvoering ervan samenhangende taken op zich te nemen,

ZIJN HET VOLGENDE OVEREENGEKOMEN :

Artikel I

Voor de toepassing van dit Verdrag wordt verstaan onder :

1. "Springstoffen": ontplofbare producten, algemeen bekend als "kneedspringstoffen", waaronder springstoffen in de vorm van buigbaar of elastisch bladmateriaal zoals beschreven in de technische bijlage bij dit Verdrag.
2. "Opsporingsmiddel": een stof zoals beschreven in de technische bijlage bij dit Verdrag die in springstoffen wordt ingebracht om de opsporing ervan mogelijk te maken.
3. "Merken": het inbrengen van een opsporingsmiddel in springstoffen in overeenstemming met de technische bijlage bij dit Verdrag.
4. "Vervaardiging": ieder procédé met inbegrip van opwerking, waarmee springstoffen worden geproduceerd.
5. "Naar behoren toegelaten militaire instrumenten": onder meer, maar niet uitsluitend: granaten, bommen, projectielen, mijnen, geleide wapens, raketten, holle ladingen, granaten en ponsladingen, die uitsluitend voor militaire doeleinden of politiedoeleinden worden vervaardigd overeenkomstig de wetten en voorschriften van de betrokken Staat die Partij is.
6. "Producerende Staat": iedere Staat op wiens grondgebied springstoffen worden vervaardigd.

Article II

Tout Etat partie prend les mesures nécessaires et effectives pour interdire et empêcher la fabrication sur son territoire d'explosifs non marqués.

Article III

1. Tout Etat partie prend les mesures nécessaires et effectives pour interdire et empêcher l'entrée sur son territoire ou la sortie de son territoire, d'explosifs non marqués.
2. Le paragraphe précédent ne s'applique pas aux déplacements, à des fins non contraires aux objectifs de la présente convention, par les autorités d'un Etat partie exerçant des fonctions militaires ou de police, des explosifs non marqués sur lesquels cet Etat partie exerce un contrôle conformément au paragraphe 1 de l'article IV.

Article IV

1. Tout Etat partie prend les mesures nécessaires pour exercer un contrôle strict et effectif sur la détention et les échanges des explosifs non marqués qui ont été fabriqués ou introduits sur son territoire avant l'entrée en vigueur de la présente convention à l'égard de cet Etat, pour empêcher qu'ils soient détournés ou utilisés à des fins contraires aux objectifs de la présente convention.
2. Tout Etat partie prend les mesures nécessaires pour faire en sorte que tous les stocks d'explosifs dont il est question au paragraphe 1 du présent article qui ne sont pas détenus par ses autorités exerçant des fonctions militaires ou de police, soient détruits ou utilisés à des fins non contraires aux objectifs de la présente convention, marqués ou rendus définitivement inoffensifs, dans un délai de trois ans à partir de l'entrée en vigueur de la présente convention à l'égard de cet Etat.

Artikel II

Elke Staat die Partij is, neemt de nodige en doeltreffende maatregelen om de vervaardiging van niet-gemerkte springstoffen op zijn grondgebied te verbieden en te voorkomen.

Artikel III

1. Elke Staat die Partij is, neemt de nodige en doeltreffende maatregelen om het vervoer van niet-gemerkte springstoffen naar of vanuit zijn grondgebied te verbieden en te voorkomen.
2. De voorgaande paragraaf is niet van toepassing op verplaatsingen voor doeleinden die niet in strijd zijn met de doelstellingen van dit Verdrag, door autoriteiten van een Staat die Partij is die militaire taken of politietaken verrichten, van niet-gemerkte springstoffen waarover deze Staat die Partij is toezicht uitoefent in overeenstemming met artikel IV, paragraaf 1.

Artikel IV

1. Elke Staat die Partij is, neemt de nodige maatregelen om strikt en doeltreffend toezicht te houden op het bezit en de uitwisseling van niet-gemerkte springstoffen die op zijn grondgebied zijn vervaardigd of binnengebracht voorafgaand aan de inwerkingtreding van dit Verdrag ten aanzien van die Staat, ten einde te voorkomen dat zij worden verspreid of gebruikt voor doeleinden die in strijd zijn met de doelstellingen van dit Verdrag.
2. Elke Staat die Partij is, neemt de nodige maatregelen om te verzekeren dat alle voorraden van de in paragraaf 1 van dit artikel bedoelde springstoffen die niet worden beheerd door zijn autoriteiten in de uitoefening van militaire taken of politietaken, worden vernietigd of gebruikt voor doeleinden die niet in strijd zijn met de doelstellingen van dit Verdrag, worden gemerkt of blijvend onbruikbaar gemaakt, binnen een tijdvak van drie jaar na de inwerkingtreding van dit Verdrag ten aanzien van die Staat.

3. Tout Etat partie prend les mesures nécessaires pour faire en sorte que tous les stocks d'explosifs dont il est question au paragraphe 1 du présent article qui sont détenus par ses autorités exerçant des fonctions militaires ou de police et qui ne sont pas incorporés en tant que partie intégrante dans des engins militaires dûment autorisés, soient détruits ou utilisés à des fins non contraires aux objectifs de la présente convention, marqués ou rendus définitivement inoffensifs, dans un délai de quinze ans à partir de l'entrée en vigueur de la présente convention à l'égard de cet Etat.
4. Tout Etat partie prend les mesures nécessaires pour s'assurer de la destruction, dès que possible, sur son territoire des explosifs non marqués qui peuvent y être découverts et qui ne sont pas visés par les dispositions des paragraphes précédents du présent article, autres que les stocks d'explosifs non marqués détenus par ses autorités exerçant des fonctions militaires ou de police et incorporés en tant que partie intégrante dans des engins militaires dûment autorisés à la date de l'entrée en vigueur de la présente convention à l'égard de cet Etat.
5. Tout Etat partie prend les mesures nécessaires pour exercer un contrôle strict et effectif sur la détention et les échanges des explosifs visés au paragraphe II de la 1re Partie de l'annexe technique à la présente convention pour empêcher qu'ils ne soient détournés ou utilisés à des fins contraires aux objectifs de la présente convention.
6. Tout Etat partie prend les mesures nécessaires pour s'assurer de la destruction, dès que possible, sur son territoire, des explosifs non marqués fabriqués depuis l'entrée en vigueur de la présente convention à l'égard de cet Etat et qui n'ont pas été incorporés de la manière indiquée à l'alinéa d) du paragraphe II de la 1re Partie de l'annexe technique à la présente convention, et des explosifs non marqués qui ne relèvent plus d'aucun autre alinéa dudit paragraphe II.
3. Elke Staat die Partij is, neemt de nodige maatregelen om te verzekeren dat alle voorraden van de in paragraaf 1 van dit artikel bedoelde springstoffen die worden beheerd door zijn autoriteiten in de uitoefening van militaire taken of politietaken, en die geen integrerend onderdeel vormen van de naar behoren toegelaten militaire instrumenten, worden vernietigd of gebruikt voor doeleinden die niet in strijd zijn met de doelstellingen van dit Verdrag, worden gemerkt of blijvend onbruikbaar gemaakt, binnen een tijdvak van vijftien jaar na de inwerkingtreding van dit Verdrag ten aanzien van die Staat.
4. Elke Staat die Partij is, neemt de nodige maatregelen om te verzekeren dat niet-gemerkte springstoffen die op zijn grondgebied worden ontdekt en naar welke niet is verwezen in de voorgaande paragrafen van dit artikel, zo spoedig mogelijk op zijn grondgebied worden vernietigd, behalve voorraden van niet-gemerkte springstoffen onder beheer van zijn autoriteiten die militaire taken of politietaken verrichten, en die een onderdeel vormen van de naar behoren toegelaten militaire instrumenten op de datum van inwerkingtreding van dit Verdrag ten aanzien van die Staat.
5. Elke Staat die Partij is, neemt de nodige maatregelen om strikt en doeltreffend toezicht te houden op het bezit en de uitwisseling van de in paragraaf II van Deel 1 van de technische bijlage bij dit Verdrag bedoelde springstoffen, ten einde te voorkomen dat zij worden verspreid of gebruikt voor doeleinden die in strijd zijn met de doelstellingen van dit Verdrag.
6. Elke Staat die Partij is, neemt de nodige maatregelen om te verzekeren dat niet-gemerkte springstoffen die na de inwerkingtreding van dit Verdrag ten aanzien van die Staat zijn vervaardigd, en die geen onderdeel vormen van de instrumenten zoals omschreven in alinea d) van paragraaf II van Deel 1 van de technische bijlage bij dit Verdrag, alsmede niet-gemerkte springstoffen die niet langer onder de omschrijvingen in de overige alinea's van paragraaf II vallen, zo spoedig mogelijk op zijn grondgebied worden vernietigd.

Article V

1. Il est établi par la présente convention une Commission internationale technique des explosifs (appelée ci-après « la commission »), composée d'au moins quinze membres et d'au plus dix-neuf membres nommés par le Conseil de l'Organisation de l'aviation civile internationale (appelé ci-après « le Conseil ») parmi des personnes proposées par les Etats parties à la présente convention.
2. Les membres de la commission sont des experts ayant une expérience directe et substantielle dans les domaines de la fabrication ou de la détection des explosifs, ou des recherches sur les explosifs.
3. Les membres de la commission sont nommés pour une période de trois ans et peuvent être reconduits dans leur mandat.
4. Les sessions de la commission sont convoquées au moins une fois par an au siège de l'Organisation de l'aviation civile internationale ou aux lieux et dates fixés ou approuvés par le Conseil.
5. La commission adopte son règlement intérieur, sous réserve de l'approbation du Conseil.

Article VI

1. La commission évalue l'évolution technique de la fabrication, du marquage et de la détection des explosifs.
2. La commission, par l'entremise du Conseil, communique ses conclusions aux Etats parties et aux organisations internationales intéressées.
3. Au besoin, la commission présente au Conseil des recommandations concernant des amendements de l'annexe technique à la présente convention. La commission s'efforce de prendre ses décisions sur ces recommandations par

Artikel V

1. Bij dit Verdrag wordt een Internationale Technische Commissie inzake springstoffen ingesteld (hierna genaamd "de Commissie"), bestaande uit ten minste vijftien en ten hoogste negentien leden, die door de Raad van de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie (hierna genaamd "de Raad") worden benoemd onder de personen die door de Staten die Partij zijn bij dit Verdrag werden voorgedragen.
2. De leden van de Commissie zijn deskundigen die een rechtstreekse en aanzienlijke ervaring hebben op het gebied van de vervaardiging of de opsporing van, of het onderzoek naar, springstoffen.
3. De leden van de Commissie worden benoemd voor een tijdvak van drie jaar en kunnen worden herbenoemd.
4. De zittingen van de Commissie worden ten minste eens per jaar belegd in de zetel van de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie, of op andere door de Raad vastgelegde of goedgekeurde plaatsen en tijdstippen.
5. De Commissie stelt haar inwendig reglement vast onder voorbehoud van goedkeuring door de Raad.

Artikel VI

1. De Commissie evalueert de technische ontwikkelingen op het gebied van het vervaardigen, merken en opsporen van springstoffen.
2. De Commissie brengt, door tussenkomst van de Raad, verslag uit van haar bevindingen aan de Staten die Partij zijn en de betrokken internationale organisaties.
3. Wanneer nodig doet de Commissie aan de Raad aanbevelingen voor wijzigingen van de technische bijlage bij dit Verdrag. De Commissie streeft ernaar haar beslissingen omtrent die aanbevelingen met consensus te nemen. Indien geen

consensus. En l'absence de consensus, ces décisions sont prises à la majorité des deux tiers des membres de la commission.

4. Le Conseil peut, sur la recommandation de la commission, proposer aux Etats parties des amendements de l'annexe technique à la présente convention.

Article VII

1. Tout Etat partie peut, dans les quatre-vingt-dix jours suivant la date de la notification d'une proposition d'amendement de l'annexe technique à la présente convention, communiquer ses observations au Conseil. Le Conseil transmet ces observations dès que possible à la commission afin qu'elle les examine. Le Conseil invite tout Etat partie qui formule des observations ou des objections au sujet de l'amendement proposé à consulter la commission.
2. La commission examine les avis des Etats parties exprimés conformément au paragraphe précédent et fait rapport au Conseil. Le Conseil, après examen du rapport de la commission, et compte tenu de la nature de l'amendement et des observations des Etats parties, y compris les Etats producteurs, peut proposer l'amendement à l'adoption de tous les Etats parties.
3. Si l'amendement proposé n'a pas été rejeté par cinq Etats parties ou davantage par notification écrite adressée au Conseil dans les quatre-vingt-dix jours suivant la date de la notification de l'amendement par le Conseil, il est considéré comme ayant été adopté et entre en vigueur cent quatre-vingt jours plus tard ou après toute autre période prévue dans l'amendement proposé pour les Etats parties qui ne l'auraient pas rejeté expressément.

consensus wordt bereikt, worden deze beslissingen genomen met een meerderheid van twee derden van de stemmen van de leden van de Commissie.

4. De Raad kan, op aanbeveling van de Commissie, aan de Staten die Partij zijn voorstellen doen tot amendering van de technische bijlage bij dit Verdrag.

Artikel VII

1. Elke Staat die Partij is, kan, binnen negentig dagen vanaf de datum van kennisgeving van een voorstel tot amendement van de technische bijlage bij dit Verdrag, zijn commentaar daarop aan de Raad toezenden. De Raad doet dit commentaar zo spoedig mogelijk ter bestudering aan de Commissie toekomen. De Raad nodigt elke Staat die commentaar geeft op of bezwaar heeft tegen het voorgestelde amendement uit om de Commissie te raadplegen.
2. De Commissie bestudeert de door de Staten die Partij zijn ingevolge de voorgaande paragraaf naar voren gebrachte opvattingen, en brengt verslag uit aan de Raad. De Raad kan, na bestudering van het verslag van de Commissie en rekening houdend met de aard van het amendement en de commentaren van de Staten die Partij zijn, met inbegrip van producerende Staten, het amendement ter aanneming voorleggen aan alle Staten die Partij zijn.
3. Indien er tegen het voorgestelde amendement niet door vijf of meer Staten die Partij zijn bezwaar wordt gemaakt door middel van een schriftelijke kennisgeving aan de Raad binnen negentig dagen vanaf de datum van kennisgeving van het amendement door de Raad, wordt het geacht te zijn aangenomen, en wordt het ten aanzien van de Staten die er niet uitdrukkelijk bezwaar tegen hebben gemaakt, van kracht honderd tachtig dagen daarna of na een in het voorgestelde amendement aangegeven ander tijdvak.

4. Les Etats parties qui auraient rejeté expressément l'amendement proposé pourront par la suite, en déposant un instrument d'acceptation ou d'approbation, exprimer leur consentement de façon à être liés par les dispositions de l'amendement.
5. Si cinq Etats parties ou davantage s'opposent à l'amendement proposé, le Conseil le renvoie à la commission pour complément d'examen.
6. Si l'amendement proposé n'a pas été adopté conformément au paragraphe 3 du présent article, le Conseil peut également convoquer une conférence de tous les Etats parties.

Article VIII

1. Les Etats parties communiquent au Conseil, si possible, des informations qui aideraient la commission à s'acquitter de ses fonctions aux termes du paragraphe 1 de l'article VI.
2. Les Etats parties tiennent le Conseil informé des mesures qu'ils ont prises pour mettre en œuvre les dispositions de la présente convention. Le Conseil communique ces renseignements à tous les Etats parties et aux organisations internationales intéressées.

Article IX

Le Conseil, en coopération avec les Etats parties et les organisations internationales intéressées, prend les mesures appropriées pour faciliter la mise en œuvre de la présente convention, y compris l'octroi d'une assistance technique et les mesures permettant l'échange de renseignements sur l'évolution technique du marquage et de la détection des explosifs.

Article X

L'annexe technique à la présente convention fait partie intégrante de celle-ci.

4. De Staten die Partij zijn die uitdrukkelijk bezwaar hebben gemaakt tegen het amendement kunnen daarna, door nederlegging van een akte van aanvaarding of goedkeuring, uiting geven aan hun instemming zodat ze door de bepalingen van het amendement worden gebonden.
5. Indien vijf of meer Staten die Partij zijn bezwaar tegen het voorgestelde amendement hebben gemaakt, stuurt de Raad het voorstel ter nadere bestudering terug naar de Commissie.
6. Indien het voorgestelde amendement niet in overeenstemming met paragraaf 3 van dit artikel wordt aangenomen, kan de Raad ook een conferentie beleggen van alle Staten die Partij zijn.

Artikel VIII

1. De Staten die Partij zijn, zenden de Raad, indien mogelijk, informatie toe die voor de Commissie van nut kan zijn bij de verrichting van haar taken krachtens artikel VI, paragraaf 1.
2. De Staten die Partij zijn, houden de Raad op de hoogte van de maatregelen die zij hebben genomen ter uitvoering van de bepalingen van dit Verdrag. De Raad deelt alle Staten die partij zijn en de betrokken internationale organisaties deze inlichtingen mede.

Artikel IX

De Raad neemt, in samenwerking met de Staten die Partij zijn en de betrokken internationale organisaties, passende maatregelen ter vereenvoudiging van de uitvoering van dit Verdrag, met inbegrip van het bieden van technische bijstand en maatregelen voor het uitwisselen van informatie betreffende technische ontwikkelingen op het gebied van het merken en het opsporen van springstoffen.

Artikel X

De technische bijlage bij dit Verdrag vormt een integrerend onderdeel van dit Verdrag.

Article XI

1. Tout différend entre les Etats parties concernant l'interprétation ou l'application de la présente convention qui ne peut pas être réglé par voie de négociation est soumis à l'arbitrage, à la demande de l'un d'entre eux. Si, dans les six mois qui suivent la date de la demande d'arbitrage, les Parties ne parviennent pas à se mettre d'accord sur l'organisation de l'arbitrage, l'une quelconque d'entre elles peut soumettre le différend à la Cour internationale de justice, en déposant une requête conformément au Statut de la Cour.
2. Chaque Etat partie pourra, au moment où il signera, ratifiera, acceptera ou approuvera la présente convention ou y adhérera, déclarer qu'il ne se considère pas lié par les dispositions du paragraphe précédent. Les autres Etats parties ne seront pas liés par lesdites dispositions envers tout Etat partie qui aura formulé une telle réserve.
3. Tout Etat partie qui aura formulé une réserve conformément aux dispositions du paragraphe précédent pourra à tout moment lever cette réserve par une notification adressée au depositaire.

Article XII

Sauf dans les cas prévus à l'article XI, il ne peut être formulé aucune réserve à la présente convention.

Article XIII

1. La présente convention sera ouverte le 1er mars 1991 à Montréal à la signature des Etats participant à la Conférence internationale de droit aérien tenue à Montréal du 12 février au 1er mars 1991. Après le 1er mars 1991, elle sera ouverte à la signature de tous les Etats au siège de l'Organisation de l'aviation civile internationale

Artikel XI

1. Elk geschil tussen de Staten die Partij zijn betreffende de interpretatie of de toepassing van dit Verdrag dat niet door middel van onderhandeling kan worden beslecht, wordt, op verzoek van één van hen, aan arbitrage onderworpen. Indien de partijen er niet in slagen binnen zes maanden na de datum van het verzoek om arbitrage overeenstemming te bereiken over de organisatie van de arbitrage, kan elk der partijen het geschil aan het Internationale Gerechtshof voorleggen door middel van een verzoek in overeenstemming met het Statuut van het Hof.
2. Elke Staat die Partij is, kan, bij zijn ondertekening, bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van dit Verdrag of bij zijn toetreding daartoe, verklaren dat hij zich niet gebonden acht door de bepalingen van voorgaande paragraaf. De andere Staten die Partij zijn, zijn ten aanzien van alle Staten die Partij zijn en die dat voorbehoud hebben gemaakt, niet gebonden aan genoemde bepalingen.
3. Elke Staat die Partij is die een voorbehoud heeft gemaakt in overeenstemming met de bepalingen van voorgaande paragraaf, kan dit voorbehoud te allen tijde intrekken door middel van een kennisgeving aan de depositaris.

Artikel XII

Met uitzondering van de in artikel XI voorziene gevallen kan ten aanzien van dit Verdrag geen enkel voorbehoud worden gemaakt.

Artikel XIII

1. Dit Verdrag staat op 1 maart 1991 te Montreal open voor ondertekening door Staten die deelnemen aan de Internationale Conferentie inzake Luchtrecht die van 12 februari tot 1 maart 1991 te Montreal is gehouden. Na 1 maart 1991 staat het Verdrag open voor ondertekening door alle Staten op de zetel van de Internationale Burger-

jusqu'à ce qu'elle entre en vigueur conformément au paragraphe 3 du présent article. Tout Etat qui n'aura pas signé la convention pourra y adhérer à tout moment.

2. La présente convention est soumise à la ratification, à l'acceptation, à l'approbation ou à l'adhésion des Etats. Les instruments de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion seront déposés auprès de l'Organisation de l'aviation civile internationale, qui est désignée par les présentes comme dépositaire. En déposant son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, chaque Etat déclare s'il est ou non un Etat producteur.
3. La présente convention entre en vigueur le sixtième jour qui suit la date du dépôt du trente-cinquième instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion auprès du dépositaire, à condition que cinq au moins de ces Etats aient déclaré conformément au paragraphe 2 du présent article qu'ils sont des Etats producteurs. Si trente-cinq instruments de ratification sont déposés avant le dépôt de leurs instruments par cinq Etats producteurs, la présente convention entre en vigueur le sixtième jour qui suit la date du dépôt de l'instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion du cinquième Etat producteur.
4. Pour les autres Etats, la présente convention entrera en vigueur soixante jours après la date du dépôt de leurs instruments de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion.
5. Dès son entrée en vigueur, la présente convention sera enregistrée par le dépositaire conformément aux dispositions de l'article 102 de la Charte des Nations Unies et conformément aux dispositions de l'article 83 de la Convention relative à l'aviation civile internationale (Chicago, 1944).

luchtvaartorganisatie te Montreal, totdat het in werking treedt in overeenstemming met paragraaf 3 van dit artikel. Staten die dit Verdrag niet ondertekenen, kunnen er te allen tijde toe treden.

2. Staten dienen dit Verdrag te bekrachtigen, te aanvaarden, goed te keuren, of ertoe toe te treden. De akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding worden nedergelegd bij de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie, die hierbij wordt aangewezen als de depositaris. Elke Staat verklaart bij de nederlegging van zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding of hij wel of niet een producerende Staat is.
3. Dit Verdrag treedt in werking op de zestigste dag die volgt op de datum van nederlegging bij de depositaris van de vijfendertigste akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding, mits niet minder dan vijf van de desbetreffende Staten overeenkomstig paragraaf 2 van dit artikel hebben verklaard producerende Staten te zijn. Indien vijfendertig akten zijn nedergelegd voordat vijf producerende Staten hun akten hebben nedergelegd, treedt dit Verdrag in werking op de zestigste dag die volgt op de datum van nederlegging door de vijfde producerende Staat van zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding.
4. Ten aanzien van andere Staten treedt dit Verdrag in werking zestig dagen na de datum van nederlegging van hun akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding.
5. Zodra dit Verdrag in werking treedt, wordt het door de depositaris geregistreerd overeenkomstig de bepalingen van artikel 102 van het Handvest van de Verenigde Naties en overeenkomstig de bepalingen van artikel 83 van het Verdrag inzake de Internationale Burgerluchtvaart (Chicago, 1944).

Article XIV

Le dépositaire notifie sans retard à tous les signataires et Etats parties :

1. chaque signature de la présente convention et la date de signature ;
2. chaque dépôt d'un instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, ainsi que la date du dépôt, en indiquant expressément si l'Etat s'est déclaré être un Etat producteur ;
3. la date d'entrée en vigueur de la présente convention ;
4. la date d'entrée en vigueur de tout amendement de la présente convention ou de son annexe technique ;
5. toute dénonciation faite en vertu de l'article XV ;
6. toute déclaration faite en vertu du paragraphe 2 de l'article XI.

Article XV

Tout Etat partie peut dénoncer la présente convention par voie de notification écrite adressée au dépositaire.

2. La dénonciation prendra effet cent quatre-vingt jours après la date à laquelle la notification aura été reçue par le dépositaire.

EN FOI DE QUOI les Plénipotentiaires soussignés, dûment autorisés, ont signé la présente convention.

FAIT à Montréal, le premier jour du mois de mars de l'an mil neuf cent quatre-vingt-onze, en un exemplaire original comprenant cinq textes faisant également foi rédigés dans les langues française, anglaise, espagnole, russe et arabe.

Artikel XIV

De depositaris stelt alle ondertekenaars en Staten die Partij zijn onverwijld in kennis van:

1. elke ondertekening van dit Verdrag en de datum daarvan ;
2. elke nederlegging van een akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding en de datum daarvan, waarbij in het bijzonder wordt vermeld of de desbetreffende Staat heeft aangegeven een producerende Staat te zijn ;
3. de datum van inwerkingtreding van dit Verdrag ;
4. de datum van inwerkingtreding van elk amendement bij dit Verdrag of van de technische bijlage daarbij ;
5. elke opzegging krachtens artikel XV ;
6. elke verklaring krachtens artikel XI, paragraaf 2.

Artikel XV

1. Elke Staat die Partij is, kan dit Verdrag opzeggen door middel van een schriftelijke kennisgeving aan de depositaris.

2. De opzegging wordt van kracht honderd tachtig dagen na de datum van ontvangst van de kennisgeving door de depositaris.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondertekenende Gevolmachtigden, daartoe naar behoren gemachtigd door hun Regeringen, dit Verdrag hebben ondertekend.

GEDAAN te Montreal, de eerste dag van de maand maart negentienhonderd eenennegentig, in een oorspronkelijk exemplaar, opgesteld in vijf authentieke teksten in de Franse, de Engelse, de Spaanse, de Russische en de Arabische taal.

ANNEXE TECHNIQUE

1re PARTIE

DESCRIPTION DES EXPLOSIFS

- I. Les explosifs visés au paragraphe 1 de l'article I de la présente convention sont ceux qui :
 - a) sont composés d'un ou plusieurs explosifs puissants qui, dans leur forme pure, ont une pression de vapeur de moins de 10^{-4} Pa à la température de 25°C,
 - b) dans leur formulation, comprennent un liant, et
 - c) sont, une fois mélangés, malléables ou souples à la température normale d'intérieur.

- II. Les explosifs suivants, mêmes s'ils répondent à la description des explosifs qui est donnée au paragraphe I de la présente partie, ne sont pas considérés comme explosifs tant qu'ils continuent à être détenus ou utilisés aux fins mentionnées ci-après ou restent incorporés de la manière indiquée, à savoir les explosifs qui :
 - a) sont fabriqués, ou détenus, en quantité limitée pour laboratoire uniquement aux fins de travaux dûment autorisés de recherche, de développement ou d'essais d'explosifs nouveaux ou modifiés ;
 - b) sont fabriqués, ou détenus, en quantité limitée pour laboratoire uniquement aux fins d'activités dûment autorisées de formation à la détection des explosifs et/ou de mise au point ou d'essai de matériel de détection d'explosifs ;
 - c) sont fabriqués, ou détenus, en quantité limitée pour laboratoire uniquement à des fins dûment autorisées de sciences judiciaires ; ou

TECHNISCHE BIJLAGE

DEEL 1

BESCHRIJVING VAN SPRINGSTOFFEN

- I. De in artikel I, paragraaf 1, van dit Verdrag bedoelde springstoffen zijn springstoffen die :
 - a) zijn samengesteld met één of meer brisante stoffen die in hun zuivere vorm een dampspanning hebben van minder dan 10^{-4} Pa bij een temperatuur van 25°C,
 - b) zijn samengesteld met een bindmiddel, en
 - c) als mengsel bij een normale kamertemperatuur kneedbaar of buigbaar zijn.

- II. De volgende springstoffen worden, ook al voldoen zij aan de beschrijving van springstoffen in paragraaf I van dit Deel, niet als springstoffen beschouwd zolang zij worden beheerd of gebruikt voor de hieronder gegeven doeleinden, of zolang zij behoren tot de zoals hieronder omschreven onderdelen, te weten de springstoffen die :
 - a) worden vervaardigd of beheerd in beperkte hoeveelheden, uitsluitend met het oog op het gebruik bij naar behoren toegelaten onderzoek naar, ontwikkeling van of het doen van proeven met nieuwe of gewijzigde springstoffen ;
 - b) worden vervaardigd of beheerd in beperkte hoeveelheden uitsluitend met het oog op het gebruik bij naar behoren toegelaten opleidingen in het opsporen en/of ontwikkelen van springstoffen of het doen van proeven met gereedschap voor het opsporen van springstoffen ;
 - c) worden vervaardigd of beheerd in beperkte hoeveelheden uitsluitend voor naar behoren toegelaten forensische wetenschappelijke doeleinden ;

- d) sont destinés à être incorporés ou sont incorporés en tant que partie intégrante dans des engins militaires dûment autorisés, sur le territoire de l'Etat de fabrication, dans les trois ans qui suivent l'entrée en vigueur de la présente convention à l'égard dudit Etat. Les engins ainsi produits pendant cette période de trois ans sont considérés être des engins militaires dûment autorisés aux termes du paragraphe 4 de l'article IV de la présente convention.

III. Dans la présente partie :

l'expression « dûment autorisé(e)s » employée aux alinéas a), b) et c) du paragraphe II, il faut entendre permis(es) par les dispositions législatives et réglementaires de l'Etat partie concerné ;

l'expression « explosifs puissants » s'entend notamment de la cyclotétraméthylène-tétranitramine (octogène, HMX), du tétranitrate de pentaérythritol (penthrite, PETN) et de la cyclotriméthylène-trinitramine (hexogène, RDX).

2e PARTIE

AGENTS DE DETECTION

Un agent de détection est une des substances énumérées dans le tableau ci-après. Les agents de détection décrits dans le tableau ci-dessous sont destinés à être utilisés pour rendre les explosifs plus détectables au moyen de la détection de vapeur. Dans chaque cas, l'introduction d'un agent de détection dans un explosif se fait de façon à réaliser une répartition homogène dans le produit fini. La concentration minimale d'un agent de détection dans le produit fini au moment de la fabrication est celle qui est indiquée dans le tableau.

- d) zijn bestemd om een onderdeel te vormen van, of een integrerend onderdeel zijn van de naar behoren toegelaten militaire instrumenten op het grondgebied van de producerende Staat binnen drie jaar na de inwerkingtreding van dit Verdrag ten aanzien van die Staat. Dergelijke instrumenten die binnen dat tijdvak van drie jaar worden geproduceerd, worden beschouwd als naar behoren toegelaten militaire instrumenten zoals bedoeld in artikel IV, paragraaf 4, van dit Verdrag.

III. In dit Deel wordt verstaan onder:

"naar behoren toegelaten" in paragraaf II, letters a), b) en c): toegestaan overeenkomstig de wettelijke en reglementaire bepalingen van de betrokken Staat die Partij is ;

"brisante stoffen": onder meer, maar niet uitsluitend: cyclotetramethyleentetranitramine (octogeen, HMX), pentaerythritoltetranitraat (pentriet, PETN) en cyclotrimethyleentritramine (hexogeen, RDX).

DEEL 2

OPSPORINGSMIDDELEN

Een opsporingsmiddel is één van de in de volgende tabel genoemde stoffen. De in deze tabel beschreven opsporingsmiddelen hebben als gebruiksdoel om de springstoffen gemakkelijker opspoorbaar te maken bij middel van het opsporen van damp. In alle gevallen dient er bij het inbrengen van een opsporingsmiddel in een springstof voor te worden gezorgd dat een homogene verspreiding in het eindproduct wordt bereikt. Het eindproduct dient op het tijdstip van vervaardiging de in de tabel gegeven minimumconcentratie van het opsporingsmiddel te bevatten.

Tableau

Tabel

Désignation de l'agent de détection Naam van het opsporingsmiddel	Formule moléculaire Moleculaire formule	Poids moléculaire Moleculair gewicht	Concentration minimale Minimumconcentratie
Dinitrate d'éthylèneglycol (EGDN) Ethyleenglycoldinitraat	$C_2H_4(NO_3)_2$	152	0,2 % en masse 0,2 % m/m
2,3-Diméthyl-2,3-dinitrobutane (DMNB) 2,3-Dimethyl-2,3-dinitrobutaan (DMNB)	$C_6H_{12}(NO_2)_2$	176	0,1 % en masse 0,1 % m/m
para-Mononitrotoluène (p-MNT) para-Mononitrotolueen (p-MNT)	$C_7H_7NO_2$	137	0,5 % en masse 0,5 % m/m
ortho-Mononitrotoluène (o-MNT) ortho-Mononitrotolueen (o-MNT)	$C_7H_7NO_2$	137	0,5 % en masse 0,5 % m/m

Tout explosif qui, de par sa composition naturelle, contient un des agents de détection désignés à une concentration égale ou supérieure à la concentration minimale requise, est considéré comme étant marqué.

Springstoffen die, als gevolg van hun normale samenstelling, één of meer van bovengenoemde opsporingsmiddelen bevatten in dezelfde of een hogere concentratie dan de vereiste minimumconcentratie, worden als gemerkt beschouwd.